Füzulidən bir neçə beyt...

(1)

Surəti-təhrirə gəlməz olsa dəryalar midad,

Şərhi-bidadü-bəlayi-rəzmigahi-Kərbəla.

Kərbəlada həsr olub aləmdə hər möhnət ki, var,

Bənd qılmışdır təriqi-səbri Şahi-Kərbəla.

Mənası;

Bütün dənizlər qələm olsa belə yazmaq və təsvir etmək mümkün deyil

Kərbəla meydanının hesabsız bəlalarını...

Dünyada mövcud olan bütün dərdlər məhz orada cəm olmuşdu...

Məhz İmam Huseynin (ə) səbri və müqəddəs yolu bu qədər dərd və bəlanın Kərbəlada yaşanmasını mümkün etdi...

(2)

İsmin ilə başladım ey arizulər məzhəri.

Ey olan zati-qəni, ey gəncü dövlət sərvəri.

•Adın ilə başladım ey arzuların zahir olan yeri...

Ey zənginliyi zatından olan, ey xəzinə sahibi...

Ey səxavət mənbəyi, ey varlığı icad edən.

Ey Qədim, mülki fənasız, ey dəyişməz cövhəri.

•Ey səxavət mənbəyi, ey varlığı xəlq edən...

Ey Qədim, mülki daim var olan, ey cövhəri dəyişməyən...

Ey ümumə lütf edib şadlıq səfasın bəxş edən.

Ey təbibi-qəlb olan, ey həll edən müşkülləri.

•Ey hər şeyə lütf edib, şadlıq səfası bəxş edən,

Ey dərdli qəlblərin dəvası, ey çətinlikləri həll edən...

Tövbə qıldı bir günah etmişdisə qəlbim mənim.

Bilmiş öz səhvü-xətasın, əfv qıl bu müztəri.

•Qəlbim etdiyi günahdan tövbə etdi.

Öz səhv və xətasını anladı, əfv et bu pərişan halda olanı...

Qibləgahim, olmaram qul səndən özgə kimsəyə.

Tanrısan, ruzi verənsən, yoxdu Səndən digəri.

•Ey qibləgahım, Səndən özgəsinə qul olmaram,

Tanrısan, ruzimizi verənsən, səndən başqa İlah yoxdur...

Ən böyük bir rütbəyə yüksəldi səndən qədrimiz.

Səndən oldu qəlbimiz hər gizli sirrin məzhəri.

•Sənin hesabına ən böyük rütbəyə yüksəldi şanımız.

Qəlbimiz Sənin hesabına gizli sirlərə vaqif oldu...

Qəlbimi nurunla açdın, nolar açsan nitqimi.

Verdiyin nemətlər olsun ta ki, dillər əzbəri.

•Qəlbimə nur salaraq məni hidayət etdin, nolar nitqimi də aç ki,

Verdiyin nemətləri misralara düzüm və dillər əzbəri edim...

Nitqi verdinsə gözəl söz söyləməkdə lütf qıl.

Şe'rim ilə zahir olsun gizli hikmət zivəri.

•Nitq vermisən, gözəl söz söyləmək lütfünü də əta et.

Şe’rim ilə gizli hikmət nəqşi, nəqqaşlığı aşkara çıxsın.

Lütfün ə’ları sözün bilməkdədir mənasını.

Həmd qıl, vermiş Füzuli, Həqq sənə bu gövhəri.

Lütfün ən ucası odur ki, insan sözdəki mənanı duya,

Həmd et ey Füzuli, Haqq-Təala sənə bu gövhəri əta edib...

(3)

Mahi-Muhərrəm oldu, şəfəqdən çıxub hilal,

Qılmış əza, tutub qədi-xəm qərqi-əşki-al.

•Məhərrəm ayı olub deyə ay şəfəqdən hilal (aypara) şəklində doğub,

Əza tutmaqdan qəddi əyilib, göz yaşına qərq olub...

Övladi-Mustəfaya mədəd qılmamış Fərat,

Keçirməsinmi yerlərə anı bu infial?!

•Peyğəmbər övladına su verməyib, yardım etməyib Fərat,

Bu işinə görə onun başı batmasınmı?!...

Çoxdur hekayəti-ələmi-şahi-Kərbəla,

Əlbəttə, çox hekayət olur mövcibi-məlal.

•Kərbəla Şahının əziyyətlərinin hekayəsi çoxdur,

Bu hekayələr insanı dərdə, qəmə salır...

Fəhm eyləsən qəmi-şühəda şərhin etməgə,

Hər səbzə Kərbəlada çəkübdir zəbani-hal.

•Əgər şəhidlərin qəmini şərh etmək istəsən,

Biləsən ki, Kərbəladakı ağaclar belə qəmə batmışdılar...

Təcdidi-matəmi-şühəda qıldı ruzigar,

Zar ağla, ey könül, bu gün olduqca ehtimal.

•Günlər ötdü, təzə mahi-Məhərrəm gəldi,

Bugün bacardıqca çox ağla, ey könül...

***

Meydani-çərxi cilvəgəhi-dudi-ah qıl,

Gərduni-dunə kisvəti-matəmsiyah qıl.

•Meydanda dairəvi heyət içindən ahını duman kimi ucalt,

Dünya səmasını qara matəm libasına bürü...

***

Mahi-Muhərrəm oldu məsərrət həramdır,

Matəm bu gün şəriətə bir ehtiramdır.

•Muhərrəm ayı gəldi, şadlıq haramdır,

Matəm bugün şəriətə bir ehtiramdır...

Təcdidi-matəmi-şühəda nəf'siz degil,

Qəflətsərayi-dəhrdə tənbihi-ammdır.

•Matəmi hər dəfə yenidən qeyd etmək faydasız iş deyil,

Bu qəflət sarayı olan dünyanın əhlinə bir xatırlatma, tənbehdir...

Qovğayi-Kərbəla xəbərin səhl sanma kim,

Nəqsi-vəfayi-dəhrə dəlili-təmamdır.

•Kərbəla qovğası barədə deyilənləri asan hesab etmə,

Bu faciə dünyanın vəfasızlığına ən gözəl dəlildir...

Hər dürri-əşk kim, saçılur zikri-Al ilə,

Səyyareyi-sipehri-ülüvvi-məqamdır.

•Ali-Muhəmmədi yad edərək tökülən inci göz yaşları,

Asimanın ən uca və ülvi məqamında seyr edər...

Hər məddi-ah kim çəkilür Əhli-Beyt üçün,

Miftahi-babi-rövzeyi-Darüs-səlamdır...

•Əhli-Beyt üçün çəkilən hər ah

Bir Darus-Səlam cənnətinin qapısının açarıdır...

***

Şad olmasın bu vaqiədən şad olan könül,

Bir dəm məlalü-qüssədən azad olan könül.

•Heç vaxt şad olmasın bu hadisədən şad olan qəlb,

Bircə an qəm-qüssədən azad olan qəlb...

***

Tədbiri-qətli-Ali-Əba qıldun, ey fələk,

Fikri-qələt, xəyali-xəta qıldun, ey fələk.

•Peyğəmbərin əba altına topladıqlarının qətlinə tədbir qıldın ey fələk,

Səhv fikrə düşdün, xətalı xəyala qapıldın ey fələk...

Bərqi-səhabi-hadisədən tiğlər çəkübü,

Bir-bir həvaleyi-şühəda qıldun, ey fələk.

•Faciə buludlarının ildırımlarını qılınc tək

Bir-bir İmam Hüseyn əshabına sancdın ey fələk...

İsmət hərəmsərasinə hörmət rəva ikən,

Pamali-xəsmi-bisərü pa qıldun, ey fələk.

•Məsumiyyət hərəmlərinə hörmət vacib ikən,

Düşmənçiliklə ayaqlar altına aldın ey fələk...

Səhrayi-Kərbəlada olan təşnələblərə,

Rigi-rəvani seyli-bəla qıldun, ey fələk.

•Kərbəla səhrasının susuzlarına

Bəlalı daş seli göndərdin ey fələk...

Təxfifi-qədri-şər'dən əndişə qılmayub,

Övladi-Mustəfaya cəfa qıldun, ey fələk.

•Şərrinin qədərindən azca azaltmadan

Mustəfa övaladlarına ancaq cəfanı rəva qıldın ey fələk...

****

Bir rəhm qılmadun cigəri qan olanlara.

Qürbətdə ruzigarı pərişan olanlara.

•Azca da olsa rəhm etmədin ciyəri qan olanlara,

Qərib diyarda pərişan hala düşənlərə...

****

Basdıqda Kərbəlaya qədəm Şahi-Kərbəla,

Oldu nişani-tiri-sitəm Şahi-Kərbəla.

•İmam Hüseyn Kərbəlaya qədəm qoyduqda

Sitəm oxlarının nişangahına çevrildi...

Düşmən oxuna qeyr sipər görməyüb rəva,

Yaxmışdı cana daği-ələm Şahi-Kərbəla.

•Düşmənin atdığı oxa başqa bir şeyi deyil,

Öz canını sipər etmiş, qəm dağını canına çəkmişdi Şahi-Kərbəla...

Ə’da müqabilində çəkəndə səfi-sipah,

Qılmışdı məddi-ah ələmi Şahi-Kərbəla.

•Düşmən müqabilində səf çəkib cərgələnərkən,

Qəm dolu bir ah çəkmişdi Şahi-Kərbəla...

Dudi-dili-püratəşi-əhli-nəzarədən,

Etmişdi pərdədari-hərəm Şahi-Kərbəla.

•Atəşlə yanan qəlblərin tüstüsündən

Hərəminə pərdə çəkmişdi Şahi-Kərbəla...

Olduqca ömrü rahəti-dil görməyüb dəmi,

Olmuş həmişə həmdəmi-qəm Şahi-Kərbəla...

•Ömrü boyu bir dəm rahatlıq görməyib,

Həmişə qəm ilə həmdəm olmuşdu Şahi-Kərbəla...

****

Ya Şahi-Kərbəla, nə rəva bunca qəm sana.

Dərdi-dəmadəmü ələmi-dəmbədəm sana.

•Ey Şahi-Kərbəla bu qədər qəm rəvadırmı sənə?!...

Hər dəm əziyyət və ardıcıl dərdlər...

****

Ey dərdpərvəri-ələmi-Kərbəla Hüseyn!

Vey Kərbəla bəlalarına mübtəla Hüseyn!

•Ey Kərbəladakı dərd-qəm ilə aşina Hüseyn!

Vay! Kərbəla bəlalarına mübtəla olmuş Hüseyn...

Qəm parə-parə bağrını yandırdı dağ ilə,

Ey laleyi-hədiqeyi-Ali-Əba Hüseyn!

•Qəm paralanmış bağrına dağ çəkərək daha da yandırdı,

Ey Ali-Əba bağçasının laləsi Hüseyn...

Tiği-cəfa ilə bədənin oldu çak-çak,

Ey bustani-səbzeyi-tiği-cəfa, Hüseyn.

•Cəfa qılıncı ilə bədənin para-para oldu.

Ey bağçasının gülləri cəfa qılıncları olan Hüseyn...

Yaxdı vücudunu qəmi-zülmətsərayi-dəhr,

Ey şəm'i-bəzmi-barigəhi-Kibriya, Hüseyn!

•Dünyanın zülmət sarayının qəmi yaxdı səni,

Ey Böyük Allahın hüzurunda yanan şam-Hüseyn!

Dövri-fələk içirdi sənə kasə-kasə qan,

Ey təşneyi-hərarəti-bərqi-bəla Hüseyn!

•Fələk sənə kasa-kasa qan içirdi,

Ey bəla atəşinin istisinə susamış Hüseyn!

Yad et, Füzuli, Ali-Əba halın, eylə ah!

Kim, bərqi-ah ilən yaxılur xirməni-günah.

•Yada sal Füzuli Ali-Əbanın halını, ah et!

Günah xirməni bu atəşli ah ilə yanıb aradan gedər...

(4)

Hər kim ki, zikri-vaqieyi-Kərbəla ilə

Bir natəvanın eyləyə çəşmini əşkbar,

Gülzari-izzü cahani sərsəbz qılmağa

Ol çeşmi-əşkbar yetər əbri-növbəhar...

Mənası;

Hər kim ki, Kərbəla faciəsini zikr edib, bir bəndənin gözündən yaş gətirər,

Həmin göz yaşı, bahar buludları kimi cahanın əzəmətli gül bağçasını başdan-başa yamyaşıl etməyə bəs edər.

(5)

Müsibəti-Həsənü möhnəti-Hüseyni-şəhid

Dəmi ki, oldu qəməfzayi-təb'i-paki-Rəsul,

Təsəlliyi-dili-paki-Rəsul üçün Həqdən

Bəyani-qisseyi-Yə'qubü Yusif etdi nüzul.

Mənası;

Həsənin müsibəti və şəhid Hüseynin qəmi

O dəm ki, pak peyğəmbərin halını qəmlərə bürüdü,

Haqq Allahdan peyğəmbərin pak qəlbinə təsəlli üçün

Yəqub və Yusifin hekayəsi nazil oldu...

(6)

Kərbəla təşnələrin yad qılub əşk tökən,

Ətəşi-ruzi-cəzadən ələmü qəm çəkməz.

Şühəda halın anub şövqilə yanub yaxılan,

Ələmi-şö'leyi-nirani-cəhənnəm çəkməz.

Mənası;

Kərbəla susuzlarını yad edib, göz yaşı tökən,

Qiyamətin günündəki susuzluqdan əziyyət və qəm çəkməz...

Şəhidlərin halını anaraq şövq ilə yanıb yaxılan,

Cəhənnəm odunun şölələrindən amanda qalar...

(7)

Ey qılanlar arizuyi-abi-Kövsər dəmbədəm,

Təşnə dünyadan gedən Ali-Rəsuli yad edin.

Macərayi-Kərbəla zikrin qılın şamü-səhər,

Təb'iniz ol zikri-rə'fətbəxşilə mö'tad edin.

Mənası;

Ey Kövsər bulağının suyunu arzu edənlər,

Peyğəmbər ailəsinin susuz dünyadan gedənini yad edin...

Sübh-axşam Kərbəla faciəsini yad edərək,

O uca zikrlərlə qəlbinizi riqqətə gətirin...

(8)

Mədhi-Hüseyni vəsfi-Həsən qılsalar tələb,

Xətmi-kəlam edib qılalım müxtəsər sözü.

Ol iki bərgüzideyi-dövri-zəmanədir,

İki cahan pənahı, cahanın iki gözü.

Mənası;

İmam Hüseyni tə'rif, İmam Həsəni vəsf et desələr

Sözümüzü xətm edib qısa şəkildə bu sözü deyərik;

Onlar zəmanənin iki seçilmişləridirlər,

İki cahanda pənahgah, iki aləmin gözüdürlər...

(9)

Ey əhli-kin, nəbivü-vəli busəgahını

Xunabi-nab qərqəsi etmək rəvamıdır?

Qət'i-təəllüq eyləmək Ali-Rəsulidən

Biz ümmətiz deyənlərə şərti-vəfamıdır?

Mənası;

Ey kinli dəstə, rəvadırmı peyğəmbər və İmam öpən üzü qanına qərq elədiz?

Məgər özlərinə Muhəmməd ümməti deyənlərə peyğəmbər nəsli ilə düşmənçilik vacib edilib ya peyğəmbər nəslini sevmək?!...

(10)

Əsəri-xidməti-Hüseyni-Əli,

Səbəbi-dövləti-səadətdir!

Rəhi-eşqində tərki-can etmək,

Mövcibi-rütbeyi-şəhadətdir!

Mənası;

Hüseyn ibni Əlinin xadimi olmaq, səadətə çatmaqdır...

Onun eşqi yolunda canından keçmək, şəhadət mərtəbəsinə çatmaqdır...

(11)

Mən əzəldən nuri-pak-Müstəfanı sevmişəm,

Şahi-Mərdan, Şiri-Yəzdan Mürtəzanı sevmişəm.

Yox mənim canimdə qorxu atəşi-niranidən,

Çün Həsən, xummi Hüseyn, Kərbü-bəlanı sevmişəm.

Rəhnümadır cümlə iman əhlinə Zeynül-İbad,

Baqiri-Cə'fər, Əli, Musər-Rizanı sevmişəm.

Həm Təqidir, həm Nəqidir, həm İmami-Əskəri

Ey Füzuli, sidq ilən Sahib-Zəmanı sevmişəm.

Mənası;

Mən əzəldən pak nurlu Muhəmməd-Mustafanı sevmişəm...

Mərdlərin Şahı, Allahın Şiri Əliyyəl-Mürtəzanı sevmişəm...

Mənim canımda cəhənnəm atəşindən qorxu yoxdur,

Çünki İmam Həsəni, İmam Hüseynin Kərbəlasını sevmişəm...

İmam Zeynəl Abidin bütün iman əhli üçün yol göstərəndir.

İmam Baqiri, İmam Sadiqi, İmam Museyi Kazimin oğlu İmam Rzanı sevmişəm...

Həm İmam Muhəmməd-Təqini, həm İmam Əliyyən-Nəqini, Həm İmam Həsən-Əsgərini,

Bu Füzuli sidq ürəkdən İmam Mehdi Sahib-əz-Zamanı sevib...

(12)

Kərbəla dəştinün avarələrin yad qılub,

Əxtəri-əşk töküb gərdişi-gərdun ağlar.

Çərxidən ağlama, zalim deyü, ey qafil kim,

Çərx bu vaqiə'də cümlədən əfzun ağlar.

Mənası;

Kərbəla səhrasında avara qalanların halını yad edərək,

Göy üzü ulduzlarını göz yaşı kimi töküb ağlayar...

Fələkdən bir zalım qafilcə ağlama deyir fəqət,

Fələk özü bu faciəyə hər kəsdən çox ağlayar...

(13)

Əzbər olmuşdur dilimdə şanlı namın, ya Əli!

Mən kiməm, aləmdə bir kəmtər qulamın, ya Əli!

Şükr ola Allahə kim sayə salıbdır başimə,

Dövləti-iqbal ilə lütfi-müdamın, ya Əli!

Müshəfi-həqdə olan hər hikmətin mənasıdır,

Hikmətin kani olan hər bir kəlamın, ya Əli!

Kim nəcat istər Qiyamətdə, gərəkdir saxlaya,

Taəti-həqq tək həmişə ehtiramın, ya Əli!

Cümlə insanlar, mələklər Kə'bə tək məbəd sanar,

Hər yerin kim orda olmuşdur məqamın, ya Əli!

Hər kəs istərsə, cahanda çərxidən alsın murad,

Kama çatmaz olmasa, lütfi-tamamın, ya Əli!

Lütfi-süfrəndən sənin hər ləhzədə min feyz alır,

Bu Füzuli vird edər həmdi-səlamın, ya Əli!

Mənası;

Ey Əli, şanlı adın dilimin əzbəridir.

Ey Əli, mən sənin naqis bir qulunam.

Ey Əli, Allaha şükrlər olsun ki, sənin kölgəndəyəm

Bəxtimə və taleyimə daimi lütfünlə sayə salmısan.

Ey Əli, sənin hikmət mədəni olan hər bir kəlamın

Haqq səhifələrindəki hikmətin mənasıdır...

Ey Əli, kim qiyamət günü nicat tapmaq istəsə,

Gərək haqqa itaət etdiyi kimi, sənin də ehtiramını saxlaya...

Ey Əli, bütün insanlar və mələklər Kəbə kimi məbəd edərlər

Sənin ayaq basdığın hər bir güşəni...

Ey Əli, çərxi-fələkdən muradını istəyən hər kəs

Sənin lütf və ehsanınla kama çatar...

Ey Əli, sənin lütf süfrəndən hər saniyədə min feyz alan bu Füzuli,

Sənə salam və həmdi dilinin əzbəri halına gətirib...

(14)

Düşməni-qafil sanur kim, xuni-ali-Mustəfa,

Bağı-iqbalinə gülbərgi-bəharəfruzdur.

Ehtiraz etməz, həzər qılmaz, məgər vaqif degil

Kim, anın hər qətrəsi bir bərqi-aləmsuzdur.

Mənası;

Qafil düşmən zənn edir ki, Əhli-Beytin qanı

Əldə edəcəyi bağların bahar gülləridir.

Çəkinmir, qorxmur, başa düşmür ki, məgər

O qanın hər qətrəsi aləmi yandıran bir atəşdir...

(15)

Hüseyn İbn Əli İbn Talib kim, andandır,

Binayi-şər'ə istehkamü dini-Həqqə iste'la.

Müəzzəm cəddi-valası, nəbiyyi-ümmiyi-Məkki,

Mükərrəm babi-ilqasi Əliyyi-aliyi-ə'la.

Mənası;

Əbu Talibin nəvəsi, Əlinin oğlu Hüseyn o kəslərdəndir ki,

Onlar şərrin binası qarşısında möhkəm qala, Haqq dini ucaldandırlar

Əzəmətli və uca cəddi, Məkkənin ümmi (yazı bilməyən) nəbisidir,

Qapısı kəramət qapısı olan uca və ali məqamlı Əlinin qapısıdır...

(16)

Məhərrəmdir, könül fəryada gəl, ah eylə, əfğan qıl!

Əza dut, başa topraqlar savur, çaki-giriban qıl!

Qılub qət'i-nəzər mahi-Məhərrəm eyşü işrətdən,

Dəmadəm çeşmini məzlumlar yadıyla giryan qıl!

Urub gərduna bərqi-ahi-atəşbardan atəş,

Binasın yax, anı dövri-müxalifdən peşiman qıl!

Mənası;

Məhərrəmdir, könül fəryada gəl, ah et, fəqan et!

Əza saxla, başına torpaq tök, matəmdə olduğunu göstər.

Məhərrəm ayı boyunca eyş-işrətdən, kef və əyləncədən gözünü çək.

Durmadan məzlumları yad edərək gözlərini ağlat!

Elə bir atəşli ah çək ki, cahana od vurasan,

Yıx bu fələyin evini ki, İmam Hüseynlə müxalif olduğu üçün peşiman olsun!

(17)

Ya Rəb, nə fitnədir ki, cəhan qıldı aşkar?!

Ya Rəb, nə zülmdür ki, əyan etdi ruzigar?!

•Ya Rəbb, bu nə fitnədir çıxdı üzə,

Ya Rəbb, bu nə zülmdür edildi?!...

Ya Rəb, qəza bu əmrdə çəkməzmi infial?!

Ya Rəb, fələk bu fe'ldən olmazmı şərmsar?!

•Ya Rəbb, qəzavü-qədər bu işi icra etməkdən təsirlənməzmi?!...

Ya Rəbb, fələk bu işindən utanmazmı?!...

Abü həvayi-gülşəni-möhnətfəzayi-dəhr

Çün olmadı Hüseynə səfabəxşü sazkar,

•Dünya gülşəninin dərd-qəminin abu-havası

Hüseynə səfa bəxş etmədiyi üçün

Aram dutmayub yerə keçsin həmişə ab,

Məhdi-fərağət üzrə həva tutmasın qərar.

•Yerə batsın bu su həmişə,

Asayiş içində havaya buxarlanmasın...

Çün xakdani-dəhrdə aram bulmadı,

Sultani-din Hüseyni-Əli, şahi-kamkar,

•Çünki bu yer üzündə rahatlıq nədir bilmədi

Dinin sultanı, Şah Hüseyn ibni Əli...

Badi-fənaya getsə rəvadır bu xakdan,

Ayineyi-vücuda ədəmdən salıb qübar.

•Yoxluq küləyinə sovrulsa yaxşıdır bu cahan,

İnsanın yaradılışına yoxluqdan qubar salıb...

Ey dil, hökumətinə cəhanın nə e’timad?!

Ey didə, həşmətinə zəmanın nə e’tibar?!

•Ey ürək, bu cahandakı hökümətə nə etimad?!...

Ey göz, bu zəmanənin əzəmətinə nə etibar?!...

Olsaydı ruzigar nihadında bir səbat,

Əhdin qılırdı Ali-Rəsul ilə üstüvar.

•Ruzigarın özündə əmniyyət və səbat olsaydı,

Ali-Rəsul ilə əhd bağlayar və səbat edərdi...

Dövran cibillətində gər olsaydı bir vəfa,

Ali-Rəsul xidmətin eylərdi ixtiyar.

•Dövranın xislətində vəfası olsaydı əgər,

Ali-Rəsul xidmətində durardı...

Ol vəqtdən ki, xəsm rizasıyla tiğü-tir

Şahi-şəhidin eylədi ə’zasını figar,

•O vaxt ki, yaralarının razılığı ilə qılınclar və oxlar

Şəhidlərin şahının əzasını parça-parça etdi...

Açmış dəhan təəssüf üçün tiri-tündrəv,

Çəkmiş zəban təhəssür üçün tiği-abdar.

•Sürətli uçan oxlar ağzını açmış,

İti qılınclar hazırlanmış...

Ya Rəb ki, tiğ çıxmaya həbsi-niyamdan!

Ya Rəb, ki qanda olsa ola tir xaksar...

•Ya Rəbb, kaş o qılınclar qınından çıxmaya!

Ya Rəbb, kaş o oxlar harda olsa uçub yerə düşəydi...

(18)

Pəri-Cibrildir divari-dövlətxaneyi-ismət,

Anın sükkaninə asib yetməz şərri-şeytandan.

Hərimi-qürbi-Əhli-Beyt bənzər zövrəqi-Nuha,

Olan ol zövrəq içrə ehtiraz eylərmi tufandan?!

Mənası;

Məsumiyyət evinin divarları Cəbrəilin qanadlarıdır...

Ona heç şeytan şərri zərər yetirə bilməz...

Əhli-Beytə yaxınlıq Nuhun gəmisi kimidir ki,

O gəminin içində olanlar tufandan qorxarlarmı?

(19)

Şahidi-ifrati-ğəmdir kəsrəti-fəryadü ah,

Seyli-abi-çeşm miqdarı dil azarincədür.

El əzasinə nə nisbətdir əzayi-Əhli-Beyt,

Çün əzası hər kimin məqtul miqdarincədür.

Mənası;

Fəryad və ahın çoxluğu qəmin çoxluğundandır...

Gözdən axan selin miqdarı qəlbdəki azar qədərdir...

Əhli-Beytin əzasını el əzasına tay tutma, çün,

Hər kəs verdiyi şəhid miqdarınca əza saxlayar...

(20)

Eyləyib hər yil cəmi'i-əhli-aləm ittifaq,

Şərh edərlər macərayi-Kərbəla əxbarını.

Nə tükənməz qissədir kim, hərgiz axir olmadı,

Şərhi aciz eylədi əhli-cəhanın varını.

Mənası;

Hər il bütün aləm cəm olub,

Kərbəla qissəsini şərh edərlər...

Bu necə tükənməz bir hekayədir ki, heç vaxt sonu çatmır...

Hekayəti eşidənlərin canını bitab edir...

(21)

Can fədayi-Kərbəla qıldım, bəladan dönməzəm;

Əhli-təslimən, bəlayi-Kərbəladan dönməzəm.

Tərki-sərdir müddəa meydani-eşq içrə bana,

Getsə başım dönməzəm, bu müddəadan dönməzəm...

Mənası;

Canımı Kərbəlaya fəda etdim, bəladan əl çəkmərəm!

Mən Kərbəlanın bəlalarına təslim olanlardanam...

Eşq meydanında iddiam başımdan keçməyimdir!

Başım getsə yenə də öz iddiamdan dönmərəm...

(22)

Çeşmə nisbət dəmbədəm pakizə-tinətlər gözün,

Əşkbar eylər məlali-zikri-xaki-Kərbəla.

Ağladırsa Kərbəla toprağı dərd əhlin, nola

Bu müqərrərdir ki, daim göz yaşardır tutiya.

Mənası;

Geni pak olanların hər an gözündən çeşmə kimi

Göz yaşı axıdar Kərbəlanın qüssəli torpağının zikri...

Dərd əhlini Kərbəla torpağı ağladır, olsun...

Bu İlahi təqdirdir ki; gözə məlhəm dəyəndə yaşarsın...

(23)

Kərbəla dəştində Xatuni-qiyamət, ah, əgər

Qərqi-xun görsəydi Şahi-Kərbəlanın halini.

Hiç şək yox kim, qılurdı Kərbəla topraği̇ni,

Qərqi-xun, gözdən töküb seylabi-əşki-alini.

Mənası;

Kərbəla səhrasında əgər Xanım Fatimeyi-Zəhra

Şahi-Kərbəla İmam Hüseyni qanına qəltan olmuş halda görsəydi,

Heç şəkk yoxdur ki, Kərbəla torpağına

Qanlı göz yaşlarını sel kimi axıdar və səhranı qana qərq edərdi...

(24)

Qandadur böylə bir şərəflü nəsəb,

Mə’dəni-fəzli-izzü elmü ədəb.

•Hardadır belə bir şərəfli soy ki,

Fəzilət, izzət, elm və ədəb mədəni olsun...

Sifəti-Həzrəti-Hüseynü-Həsən

Cümleyi-kainatədür rövşən.

•Həzrəti Hüseyn və Həsənin siması

Cümlə kainata işıq saçır...

Ol biri paki-nəqdi-Mustəfəvi,

Bu biri nuri-çeşmi-Murtəzəvi.

•Onlardan biri Mustafadan törəmiş pak insan,

Digəri Mürtəzanın gözlərinin nuru...

Ol biri bədri-asimani-kəmal,

Bu biri sərvi-cuybari-cəmal.

•Onlardan biri səmadakı bədrlənmiş ay,

Digəri camal çeşməsinin sərvi...

Ol biri afitabi-övci-yəqin,

Bu biri gülbüni-hədiqeyi-din.

•Onlardan biri səmadakı yəqin günəşi,

Digəri din bağçasının gülü...

Hər biri bir hümayi-cilvənüma,

Rəfə’əllahu iqtidarəhuma

•Hər biri bir cilvələnən Hüma quşudur...

Allah onların ikisinin də adını ucaltsın!

(25)

Zəhri-ə’dadan Həsən şəhdi-şəhadət içmədən,

Bulmadı ə’dayi-din fürsət Hüseyn azarinə.

Ömrlər hər fitnə kim, pünhan edərdi ruzigar,

Fitneyi-qətli-Həsən oldu səbəb izharinə.

Mənası;

Nə qədər ki, İmam Həsən düşmənin zəhərini şəhadət şərbəti kimi içmənişdi,

Düşmən Hüseyni şəhid etməyə fürsət tapmırdı...

Ruzigar Əhli-Beyt düşmənlərinin bütün fitnələrini gizlətmişdi,

Həsənin qətl edilməsi ilə hamısı aşkara çıxdı...

(26)

Vəh ki, şahi-Kərbəlanun möhnətin izhar edüb,

Matəmindən göstərür hər yildə dövran bir bəhar.

Ol bəharın laləsi xunin cigərdür çak-çak,

Bərqi ahü rə’di əfğan əbri çeşmi-əşkbar.

Mənası;

Kərbəla şahının kədərini izhar edərək

Matəmindən hər ildə bir bahar göstərir dövran.

O baharın laləsi parça-parça olmuş qanlı cigərdir.

Şimşəyi ahu-əfğan, buludu nəmli gözlərdir…

(27)

Xuni-Ali-Mustəfa tökməz müsəlmanam deyən,

Qəsdi-Əhli-Beyt qılmaz əhli-imanam deyən.

Adət etməz kəndüyə Ali-Məhəmməd büğzünü,

Ruzi-Məhşər talibi-tövfiqi-qüfranam deyən.

Mənası;

Peyğəmbər ailəsinin qanını tökməz özünə müsəlman deyən şəxs.

Əhli-Beytin canına qəsd etməz iman əhli olan şəxs.

Ali-Muhəmmədə nifrət etməyi başarmaz

Məhşər günü Ğüfran Allahın tofiqinə talib olan şəxs...

(28)

Haşa ki, mülki-dünya üçün tərki-din edəm,

Ali-Rəsuli küşteyi-şəmşiri-kin edəm.

Haşa ki, cahü dövləti-bie'tibar üçün,

Şad eyləyüb Yezidi, Hüseyni həzin edəm.

Mənası;

Haşa ki, insan dünya mülkü üçün dini tərk edə.

Kin qılıncı ilə peyğəmbər ailəsini öldürə...

Haşa ki, etibarsız cah-cəlal və var-dövlət üçün

Yezidi şad edib, Hüseyni qəmləndirə...

(29)

Gər bəlayi-Kərbəla ol şah qədrin arturub,

Xəlqdən mümtaz ana verdi ülüvvi-iqtidar.

Kərbəla həm ol şəhi-mə'sumdan rəf'ət bulub,

Xəlqə olmuş qədr ilə mənzuri-eyni-e'tibar.

Mənası;

Kərbəla bəlaları Şah Hüseynin dəyərini artırıb,

Bütün məxluqatdan daha üstün iqtidar verib imama.

Kərbəlanın özü də o məsum Şahın hesabına başı ucalıq tapdı.

Xalq içində etibar və qədir-qiymət qazandı...

(30)

Əssəlam, ey asitanun rəşki-firdövsi-bərin,

Xakrubi-dərgəhün müjgani-çeşmi-hurü ’eyn.

•Salam! Ey o kəs ki, əzəmətli Firdovsi-Bərin qalası sənin dərgahına həsəd aparar!

Dərgahındakı tullantılara belə hurilər gözlərini dikər...

Əssəlam, ey xadimi-dərgahi-qədrin Cəbrəil,

Midhətün Qur’anü məddahun İlahilaləmin.

•Salam! Ey o kəs ki, dərgahında Cəbrail xidmətçi olar...

Aləmin İlahı və Quran mədh edənindir sənin!

Ya Rəsulullah, bənəm kami-dili-Zəhra, Hüseyn,

Yüz sürüb dərgahinə gəldim diləfgarü həzin,

•Ey Allahın rəsulu! Bu mənəm; Zəhranın ürəyinin muradı Hüseyn!

Dərgahına üzümü sürtüb, ürəyi qəmli halda gəlmişəm...

Ol bənəm kim, ümmətün hifzini əmr etdün bana.

Ol bənəm kim, gənci-əsrara bəni qıldun əmin.

•Ümməti tapşırdığın o şəxs mənəm...

Sirr xəzinəsini əmanət etdiyin şəxs mənəm...

Ümməti-zalim bana izhari-bidad etdilər,

Bikəsəm, biçarəyəm, sənsən bana ancaq mü'in.

•Zalım ümmət mənə zülm etdi.

Kimsəsizəm, çarəsizəm, sənsən ancaq həmdəmim...

SON